

предъ гарнизона височайшата заповѣдь за обявяване войната. Вестъта бѣ посрещната съ голѣмо въодушевление. Въ този день се получи известие, че Тимошката армия тръгна за границата. Следъ завладяването на Брѣгово, гр. Кула и Бѣлоградчикъ сѣрбитѣ настѣпиха къмъ гр. Видинъ.

На 9 ноемврий тѣхнитѣ три отреда бѣха при Гжнзово, Бѣларада и Видболъ и влѣзоха въ връзка помежду си, като изолираха Видинъ по сухо. На 10 ноемврий сѣрбитѣ стѣсниха обрѣжа около крепостъта. Двата флангови отреда се подадоха напредъ: северниятъ, Тимошкиятъ, на линията Смърданъ—Капитановци изпрати две роти въ Акчаръ, остави две роти съ 2 орждия на брѣга на р. Дунавъ и се подаде къмъ с. Татаржикъ.

Вечеръта началникътъ на Тимошкия отредъ подполковникъ Димичъ изпрати отъ Смърданъ по двама сѣрбски войника и двама селски кметове писмо до капитанъ Узуновъ да предаде крепостъта, защото иначе ще я направи на пухъ и прахъ. Въ отговоръ на това капитанъ Узуновъ арестува парламентъоритѣ и узна отъ тѣхъ силата и разположението на Тимошкия отредъ.

На 13 ноемврий сѣрбитѣ се укрепиха на 400—800 крачки отъ крепостната ограда и обсадната артилерия презъ цѣлата нощъ обстрелва града. Презъ нощъта срещу 14 ноемврий сѣрбитѣ заложиха първия паралелъ. Презъ цѣлия день действията на дветѣ страни се ограничиха въ пушечна и артилерийска стрелба. Въ този день настѣпи отъ Ломъ къмъ Видинъ 1-а Бургаска дружина. На 7 ноемврий дружината, предвождана отъ хабрия си командиръ капитанъ Гагенауеръ, се опжти презъ Айтосъ, Балкана за Русе. Лошото време, разваленитѣ пѣтища, разлѣлата се буйна р. Камчия не бѣха въ състояние да спратъ този малъкъ, но летещъ отредъ. На 12 с. м. дружината тръгна отъ Русе, натоварена на параходитѣ „Александъръ“ и „Голубчикъ“ и на 13 стигна въ Ломъ.

На 14 смѣлата дружина въ най-силенъ дѣждъ тръгна отъ Ломъ за Видинъ по шосето. При с. Сливата дружината се съедини съ летещия отредъ на капитанъ Тодоровъ, който бѣ отстѣпилъ отъ Бѣлоградчикъ. Цѣлиятъ отредъ настѣпи въ две колони и атакува и разби сѣрбскитѣ две роти при Акчаръ. Сѣрбитѣ отстѣпиха къмъ с. Гайтанци, а българитѣ останаха въ Акчаръ. Въ щаба на Тимошката армия още вечеръта на 14 се получи известие за движението на българската колона отъ Ломъ къмъ Видинъ и за разбиването на ротитѣ при Акчаръ. За сѣдбата на дветѣ сѣрбски роти, които заемаха Акчаръ, се носѣха най-лоши слухове.

Генералъ Лешанинъ изпрати още презъ нощъта 1/7-и баталионъ въ Видболъ. Сутринъта на 15 за подкрепление на Акчарския отредъ изпрати и 1/3-и баталионъ, а отъ Видболъ заминаха за Гайтанци останалитѣ две роти отъ баталиона, който бѣ въ Акчаръ, съ две полски орждия. Дветѣ орждия подъ прикритието на една рота тръгнаха направо за Гайтанци, гдето бѣха отстѣпилитѣ отъ Акчаръ роти. 1-и баталионъ се движеше по Бѣлоградчишкото шосе. Докато сѣрбитѣ се движеха така разпокъсано, българитѣ настѣпваха отъ Акчаръ въ две колони: северната — Бургаската дружина настѣпваше по шосето Акчаръ—Видинъ; южна-